

วิสัยทัศน์ : แหล่งน้ำมีคุณภาพเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

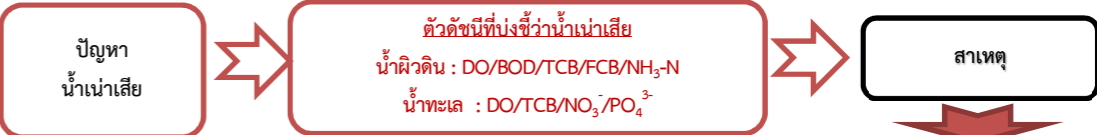
เป้าประสงค์ “คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินและทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์”

กรอบแนวคิดการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย

- ป้องกันและลดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำ โดยประยุกต์ใช้หลักการ Pollution Prevention (P2)
- ควบคุมการระบายน้ำเสีย ตามศักยภาพของแหล่งน้ำ โดยประยุกต์ใช้หลักการหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle : PPP) และหลักการผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย(Beneficiary Pays Principle : BPP) และ ความสามารถในการรองรับของแหล่งน้ำ (Carrying Capacity : CC)
- การบริหารจัดการคุณภาพน้ำที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน

แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพน้ำในอนาคตระยะ 20 ปีข้างหน้า

- ความต้องการใช้น้ำเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หากไม่มีการวางแผนการจัดการคุณภาพน้ำ จะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและการใช้น้ำที่สูงขึ้น
- การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และชุมชนเมือง – การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการสร้างระบบสาธารณูปโภค จะมีประชากรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดน้ำเสียปริมาณสูงและมีค่าเกินมาตรฐานที่กำหนดได้
- น้ำเป็นปัจจัยหลักสำคัญในทุกกิจกรรม ทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในลด ควบคุม ดูแล รักษาพร้อมกัน

- การบริหารจัดการ**
 - ระเบียบ/ข้อบังคับ กฎหมายที่ใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมมีหลากหลายเกิดความซ้ำซ้อนในทางปฏิบัติ
 - บ้านเรือน ส่วนใหญ่มีการจัดการน้ำเสียเฉพาะน้ำส่วนเท่านั้น
 - อปท.ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถรวบรวมน้ำเสียทั้งหมดมาบำบัดได้
 - อปท.ในพื้นที่ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย ในการจัดการน้ำเสียชุมชนยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม
 - แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอุตสาหกรรมชุมชนส่วนใหญ่ระบบบำบัดน้ำเสียโดยไม่มีกรมบำบัด/ไม่มีมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
 - แหล่งกำเนิดมลพิษเกษตรกรรมประเภทที่มีจุดกำเนิดแน่นอน (Point source) เช่น ปศุสัตว์ประเภทอื่น และประเภทที่ไม่รู้จักกำเนิดแน่นอน (Non - Point source) เช่น นาข้าว พืชปลูกพืช และปลาในกระชัง เป็นต้น ยังไม่มีมาตรการควบคุมการระบายน้ำทิ้ง
- การระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษ**
 - แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรมบางประเภทมีการระบายน้ำเสียที่มีปริมาณมลพิษสูง
- การมีส่วนร่วม/จิตสำนึก**
 - แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม บางส่วนยังไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
 - แหล่งกำเนิดมลพิษเกษตรกรรมประเภทที่มีจุดกำเนิดแน่นอน (Point source) (ฟาร์มสุกร และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) ส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
- ปัญหาน้ำเสียเชิงพื้นที่** - พื้นที่ชายหาดท่องเที่ยว เช่น พัทยา ปาดตอง หาดอ่าวงาม เกาะพีพี เกาะสมุย ปัญหาน้ำเสียชุมชน
 - พื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ทำจีน บางปะกง ปัญหาน้ำเสียอุตสาหกรรม ชุมชน และเกษตรกรรม
 - พื้นที่อ่าวไทยตอนใน ปัญหาน้ำเสียจากสาหร่าย (Eutrophication) ปัญหาน้ำเสียเกิดจากการปริมาณสารอาหารสูง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน (57-59)	ค่าเป้าหมาย					10 ปี	15 ปี	20 ปี
		5 ปี							
		60	61	62	63	64			
1. คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ที่กำหนด	ร้อยละ 13	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25	ร้อยละ 30	ร้อยละ 35	ร้อยละ 60	ร้อยละ 80	ร้อยละ 100
2. คุณภาพน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ที่กำหนด	ร้อยละ 49	ร้อยละ 50	ร้อยละ 51	ร้อยละ 52	ร้อยละ 53	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60	ร้อยละ 80	ร้อยละ 100

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การป้องกันและลดการเกิดน้ำเสียที่ต้นทาง

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำ
- ส่งเสริมกระบวนการผลิต สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำ
- ส่งเสริมการบริโภค สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3 ควบคุมปริมาณและความสกปรกของน้ำเสียที่ต้นทาง

- ผลักดันแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าสู่ระบบควบคุมการระบายน้ำเสีย
- แหล่งกำเนิดมลพิษมีการนำน้ำทิ้งที่บำบัดแล้วกลับไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด และควบคุมการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสีย

- กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการควบคุมความสกปรกและความเป็นพิษของน้ำเสีย
- ปรับเปลี่ยนรูปแบบองค์กรการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ที่ท้องถิ่นขาดความพร้อม
- สนับสนุนใช้ศาสตร์พระราชาในการจัดการน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ 2 ควบคุมความสกปรกและการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม

- ควบคุมการระบายน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เหมาะสมต่อความสามารถในการรองรับของแหล่งน้ำ (Carrying Capacity) ด้วยระบบการอนุญาตระบายมลพิษ (Permit System)
- กำหนดพื้นที่ควบคุมกิจกรรม/การตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ (Zoning) ให้สอดคล้องกับคุณภาพแหล่งน้ำในพื้นที่
- เพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ควบคุมการระบายน้ำเสีย (ออกกฎหมาย กฎระเบียบในการติดตามควบคุม)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบติดตามตรวจสอบและระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ

- พัฒนาระบบคาดการณ์คุณภาพน้ำผิวดิน/การรั่วไหลของสารเคมี
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพน้ำผิวดิน/ทะเล/น้ำใต้ดินและแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำครอบคลุมทุกประเภท
- พัฒนาระบบการรายงานการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด

กลยุทธ์ที่ 2 การวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี

- พัฒนาเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาเครื่องมือการติดตามตรวจสอบแบบอัตโนมัติที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็วและต้นทุนต่ำ
- พัฒนาเทคโนโลยีการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์

กลยุทธ์ที่ 3 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

- สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งและสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการคุณภาพน้ำ
- ประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดการคุณภาพน้ำผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ

ระยะ 5 ปี	ระยะ 20 ปี
<p>กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> กำหนดมาตรการจูงใจในการผลิตผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำ (1.1) พัฒนามาตรฐานรับรองสินค้า/ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (1.1) ส่งเสริมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) และอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industries) (1.2) กำหนดให้ภาคเกษตรขนาดใหญ่ดำเนินตามมาตรฐานฟาร์มเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม/การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agriculture Practices: GAP) (1.2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาดในกระบวนการผลิตเพื่อลดปริมาณน้ำเสีย (1.2) กำหนดให้ภาคอุตสาหกรรมที่มีการใช้น้ำปริมาณมากจัดท้าวอเตอร์ฟุตพริ้นท์ (water footprint) (1.2) ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรแปลงใหญ่ (1.2) 	<ul style="list-style-type: none"> ผลักดันให้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้น้ำทุกประเภทเป็นผลิตภัณฑ์ที่ประหยัดน้ำ ส่งเสริมให้ใช้ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน กำหนดให้ภาคอุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรมทุกแห่งเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ออกมาตรการบังคับใช้ภาคการเกษตรกรรมทุกประเภทดำเนินการตามมาตรฐานฟาร์ม/เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม/การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agriculture Practices: GAP) กำหนดให้แหล่งกำเนิดทุกประเภทมีการใช้น้ำปริมาณมากจัดท้าวอเตอร์ฟุตพริ้นท์ (water footprint) ออกมาตรการเพื่อกระตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระยะยาว
<p>กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> บ้านเรือนติดตั้งถังระบบบำบัดน้ำเสีย (on-site) ที่มีประสิทธิภาพ (2.1) กำหนดให้หน่วยงานราชการใช้ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (2.2) ส่งเสริมให้ประชาชนบริโภค สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้หน่วยงานของรัฐเป็นต้นแบบในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Procurement) (2.2) กระตุ้น/สร้างแรงจูงใจเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (2.2) ออกนโยบายรัฐบาลเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าสู่พฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าที่เป็นกับสิ่งแวดล้อม (2.2) 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนบริโภค สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
<p>กลยุทธ์ที่ 3 ควบคุมปริมาณและความสกปรกของน้ำเสียที่ต้นทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> กำหนดให้ข้อมูลการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียประกอบการออกใบอนุญาตภายใต้กฎหมายควบคุม (3.1) จัดการมลพิษในเขตนิคมอุตสาหกรรม/เขตพัฒนาเศรษฐกิจต่างๆ ให้มีการบริหารจัดการมลพิษแบบเบ็ดเสร็จโดยไม่มีการระบายมลพิษออกสู่ภายนอก (Zero Emission) (3.1) อปท.ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม/โรงงานอุตสาหกรรม/เกษตรกรรม (ฟาร์มสุกร) นำน้ำที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ (3.2) ส่งเสริมกำหนดมาตรการแลกเปลี่ยนน้ำเสียเพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบ(3.2) 	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดให้อาคารทุกประเภทติดตั้งถังบำบัดน้ำเสีย แหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภทนำน้ำที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์

ระยะ 5 ปี	ระยะ 20 ปี
<p>กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสีย</p> <ul style="list-style-type: none"> อปท. ในพื้นที่เป้าหมาย (...แห่ง) มีการฟื้นฟู/ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้สามารถรับน้ำและเดินระบบได้มีประสิทธิภาพ (1.1) อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียมีจัดเก็บค่าการบำบัดน้ำเสีย (1.1) จัดเก็บค่าใช้น้ำดิบกับผู้ใช้ที่นำจากการประปานครหลวงและการประปาส่วนภูมิภาคเพื่อนำรายได้ไปจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและบริการจัดการคุณภาพน้ำ (1.1) ส่งเสริมแหล่งกำเนิดมลพิษการใช้เทคโนโลยีในการควบคุมคุณภาพน้ำทิ้ง (Best Control Technology : BCT) (1.2) เสริมการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่สูงกว่าปัจจุบันในการบำบัดน้ำเสียในภาคอุตสาหกรรม (1.2) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้จุลินทรีย์ธรรมชาติ เพื่อลดความสกปรกของน้ำเสียจากฟาร์มสุกรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (1.2) ให้องค์กรจัดการน้ำเสีย (องจน.) หรือเอกชนเข้าไปบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในพื้นที่ที่ท้องถิ่นขาดความพร้อม หรือให้การประปาเป็นหน่วยงานจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากการใช้น้ำประปา (1.3) สนับสนุนใช้ศาสตร์พระราชาในการจัดการน้ำเสีย (1.4) 	<ul style="list-style-type: none"> อปท. ในพื้นที่เป้าหมาย (...แห่ง) มีการฟื้นฟู/ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้สามารถรับน้ำและเดินระบบได้มีประสิทธิภาพ อปท. ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียมีจัดเก็บค่าการบำบัดน้ำเสีย (1.1) จัดเก็บค่าใช้น้ำดิบกับผู้ใช้ที่นำจากการประปานครหลวงและการประปาส่วนภูมิภาคเพื่อนำรายได้ไปจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและบริการจัดการคุณภาพน้ำ (1.1) กำหนดเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจในการลดการปล่อยมลพิษ เช่น ลดค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม ลดหย่อนภาษี สำหรับผู้ลดการระบายมลพิษทางน้ำ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดในการบำบัดน้ำเสียในทุกภาคส่วน ลดการปลดปล่อยคาร์บอนออกจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน
<p>กลยุทธ์ที่ 2 ควบคุมความสกปรกและการระบายน้ำเสียออกสู่สิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> ควบคุมการระบายน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษให้เหมาะสมต่อความสามารถในการรองรับของแหล่งน้ำ (Carrying Capacity) ด้วยระบบการอนุญาตระบายมลพิษ (Permit System) ในพื้นที่เจ้าพระยา ทำจีน บางปะกง แมกกลอง และปาดจั้นบุรี (2.1) กำหนดมาตรฐานควบคุมปริมาณความสกปรก (Loading) จากแหล่งกำเนิดที่มีการใช้น้ำปริมาณการระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมตามศักยภาพการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำเสื่อมโทรม (2.1) กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณสารอาหารส่วนเกินในน้ำ (ค่า N P) และแบบคที่เรียกของแต่ละพื้นที่(ประกาศมาตรฐาน/หลักเกณฑ์/แนวทางการควบคุม/มาตรการจัดการน้ำเสียจากการทำเกษตรแปลงใหญ่) (2.1) กำหนดมาตรการควบคุมกิจกรรมในพื้นที่ที่คุณภาพน้ำไม่มีมาตรฐานหรือแหล่งน้ำเสื่อมโทรมต่อเนื่อง (ประกาศห้ามตั้งหรือขยายแหล่งกำเนิดห้ามระบายน้ำที่มีคุณภาพน้ำต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด) (2.2) กำหนดให้ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ต้องติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติต่อเนื่องและส่งข้อมูลออนไลน์ (Online) (2.3) แหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดหลักเข้าสู่ระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Registers :PRTT) (2.3) กำหนดให้หน่วยงานภายนอก (Third party) เข้ามาดำเนินการติดตามตรวจสอบการจัดการน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ (2.3) กำหนดประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้จัดทำหลักประกันความเสี่ยงใการที่จะก่อให้เกิดมลพิษ (2.3) กำหนดให้หน่วยงานที่อนุญาตพิมพ์กำกับดูแลการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดที่ได้รับอนุญาตควบคุม(2.3) ควบคุมการปล่อยมลพิษจากกิจกรรมในทะเล เช่น เรือเดินทะเล เรือสินค้า เป็นต้น (2.3) กำหนดให้ฟาร์มสุกรตั้งแต่ 600 หน่วยปศุสัตว์ ขึ้นไป ห้ามระบายน้ำที่ออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ(2.3) 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบการอนุญาตระบายมลพิษ (Permit System) ครอบคลุมแม่น้ำสายหลักทั่วประเทศ กำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามกฎหมายทุกประเภทและทุกขนาด ต้องติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติต่อเนื่องและส่งข้อมูลออนไลน์ (Online) กำหนดมาตรฐานควบคุมปริมาณความสกปรก (loading) จากแหล่งกำเนิดที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมตามศักยภาพการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำเสื่อมโทรม กำหนดหลักเกณฑ์/มาตรฐาน ควบคุมปริมาณสารอาหารและแบบคที่เรียกจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีจุดกำเนิดไม่แน่นอน (Non point) กำหนดให้ฟาร์มสุกรทุกขนาดห้ามระบายน้ำที่ออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

ระยะ 5 ปี	ระยะ 20 ปี
<p>กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบติดตามตรวจสอบและระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้สนับสนุนในการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> จัดทาระบบคาดการณ์คุณภาพน้ำผิวดินในแหล่งน้ำเสื่อมโทรม/การรั่วไหลของสารเคมีในทะเล (chemical spill) (1.1) จัดทาระบบฐานข้อมูลคุณภาพน้ำผิวดิน/ข้อมูลคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมทะเลแบบบูรณาการ/คุณภาพน้ำใต้ดิน (1.2) จัดทาระบบฐานข้อมูลกลางของแหล่งกำเนิดมลพิษครอบคลุมทุกประเภท (1.2) จัดทาระบบตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดอย่างต่อเนื่องครอบคลุมแหล่งกำเนิดหลัก (1.3) 	<ul style="list-style-type: none"> ระบบตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดอย่างต่อเนื่องครอบคลุมแหล่งกำเนิดที่มีจุดปล่อยแน่นอนและไม่แน่นอน เชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านคุณภาพและมลพิษทางน้ำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อจัดการคุณภาพน้ำและเป็นระบบข้อมูลช่วยการตัดสินใจ (DSS) ปรับปรุงข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงการรายงานผลการติดตามตรวจสอบน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษให้ทันสมัยและแลกเปลี่ยนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>กลยุทธ์ที่ 2 การวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย (2.1) พัฒนาเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ (2.1) พัฒนาเทคโนโลยีการเก็บ และตรวจวัดตัวอย่างน้ำแบบอัตโนมัติ เช่น โดรน เครื่องมือตรวจวัดแบบอัตโนมัติมาใช้แทนการใช้บุคลากร (2.2) พัฒนาเทคโนโลยีการนำน้ำทิ้งหรือน้ำที่บำบัดแล้วจากภาคชุมชน ภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมนำกลับมาใช้ประโยชน์ (2.3) 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อจัดการปัญหาคคุณภาพน้ำในปัจจุบันและแนวโน้มปัญหาในอนาคต พัฒนาเครือข่ายวิชาการ ด้านการวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการจัดการคุณภาพน้ำ
<p>กลยุทธ์ที่ 3 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p> <ul style="list-style-type: none"> บันทึกความร่วมมือ/กำหนดตัวชี้วัดรวม/งบประมาณบูรณาการ/โครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงาน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีปัญหาคุณภาพน้ำ (3.1) พัฒนาศูนย์ข้อมูลองค์ความรู้/ช่องทางการสื่อสารด้านการจัดการคุณภาพน้ำ และผลกระทบของน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษไปสู่ศูนย์การเรียนรู้ระดับจังหวัด (3.2) เสริมศักยภาพเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ/เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น/เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) ในการจัดการคุณภาพน้ำ/ติดตามตรวจสอบ/เฝ้าระวังและเตือนภัยวิกฤตคุณภาพน้ำในพื้นที่ (3.2) ประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดการคุณภาพน้ำผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ (3.3) 	<ul style="list-style-type: none"> ภาคเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมสามารถตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในพื้นที่ และแจ้งภาวะสปัญหาหน้าเสียในพื้นที่ตนเองได้ กลุ่มเยาวชนในพื้นที่สามารถติดตามและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำร่วมกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและหน่วยงานรัฐ

โครงการสำคัญ

- โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การผลิต การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (สส.)
- โครงการการรณรงค์ที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับไปใช้ประโยชน์ (กรอ.)

โครงการสำคัญ

- โครงการจัดทาระบบอนุญาตการระบายมลพิษ (Permit System) (คพ./กรอ./อปท./ปศ./กม.)
- โครงการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายความสกปรกตามศักยภาพการรองรับมลพิษของแม่น้ำเจ้าพระยา ทำจีน(คพ./กรอ./ปศ./กม.)
- โครงการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน (อปท./สผ./สอ./องจน./คพ..)
- โครงการกำหนดมาตรการฟื้นฟูแหล่งน้ำเสื่อมโทรม (คพ./ทสจ./อปท.)

โครงการสำคัญ

- โครงการพัฒนาระบบรับรองมาตรฐานประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียสร้างรูป (สมอ.)
- โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางสนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อการบริหารจัดการคุณภาพน้ำแบบบูรณาการ (มท./อก/กช/ทส.)
- โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการจัดการคุณภาพน้ำและน้ำเสีย (สส./กป.ส.)